

נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל
ילבין פני חברו ברבים. מנלן? מתמר. (ברכות מג:)

לעולם יזהר אדם שלא
להלבין פני חברו
ברבים; דרך הערה
אמרו, נוח לו לאדם
וכו'. (מאירי סוטה י:)

ונראה האי דלא חשיב ליה (פסחים דף כה).
בהדי ג' עבירות שאין עומדים בפני פקוח נפש
עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים משום
דעבירת הלבנת פנים אינה מפורשת בתורה ולא
נקט אלא עבירות המפורשות. (תוס' סוטה י:)

בתוס' משמע דדינא הוא
להפיל לכבשן, והוא תמוה
בעיני.
[ובמאירי כ' שאינו להלכה]
(שפת-אמת סוטה י:)

והטעם הוא, כי כבשן האש מאבד ומפסיד את הדבר שהוא גוף וגשם בלבד, כי אין
לדבר גוף גשמי קיום בכבשן האש יהיה מה שהוא, ואילו במלבין פני חברו ברבים
שהוא מכבה אור צלם אלקי הוא פני האדם, אשר דבר זה אינו הפסד הגוף רק הוא
הפסד הצלם האלקי, ובשביל כך נאבד מעולם הבא וכמו שאמרו (ב"מ נט, א):
המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, והבן זה גם כן. (מהר"ל, חידושי-אגדות)

המלבין פני חברו ברבים - צריך אשמה כמה גענויות וילקה
כא ימי גייו ויענה בעצולו גי וילודה ככל יוס ויצטער
כשכיבה.

המכה שם אמריו - יבקש ממנו אמילה ברבים וילקה
ויענה וילודה אכל הפגות ארבעים יוס.

(שו"ת מהר"ם מרוטנבורג [בסופו, 'דרכי תשובה'])